

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobkyně: H.S., bytem N. M. 365, Č. T.**, zastoupené zmocněncem: J.S., bytem N. M. 365, Č. T., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2011, č. „X“/46091-KRM,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.8.2011, č. „X“/46091-KRM, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9.6.2011, č. „X“, kterým byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „*zákon o důchodovém pojištění*“) odňat invalidní důchod z důvodu nesplnění základních podmínek nároku na tento důchod stanovených v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění.

Žalobkyně podala včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhala jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobkyně a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobkyně včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu pracovní schopnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 9.8.2011, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 15 %.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 3.2.2012, č.j. 2011/2407-HK ve znění doplňujícího posudku ze dne 12.10.2012, č.j. 2012/1710-HK.

Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně činila 20 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly XIII), oddíl E, položka 1b přílohy citované vyhlášky. Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR stav po operaci výhřezu ploténky v úrovni C5/6 v roce 2007 se svalovou dysbalancí a poruchou dynamiky v oblasti krční páteře, s přetrvávajícími subjektivně udávanými bolestmi neuralgiformního charakteru vystřelujícími do oblasti krční páteře vlevo, do levé poloviny hlavy, s udávanými závrativými stavy.

Správnost závěrů uvedeného posudku byla potvrzena doplňujícím posudkem PK MPSV v Hradci Králové ze dne 12.10.2012, č.j. 2012/1710-HK a dále posudkem zpracovaným PK MPSV v Praze ze dne 14.5.2012, č.j. 2012/1446-PH a dále posudkem zpracovaným PK MPSV v Praze ze dne 30.1.2013, č.j. 2012/4829-PH a dále posudkem zpracovaným PK MPSV v Brně ze dne 24.5.2013, č.j. 2013/1086-BR a konečně i revizním posudkem zpracovaným PK MPSV v Ostravě ze dne 3.12.2013, č.j. 2013/2746-OS. Krajský soud provedl rovněž i důkaz znaleckým posudkem předloženým žalobkyní, a to posudkem MUDr. Pavla Bulušky ze dne 3.9.2012. K tomu však nepřihlédl, neboť závěry všech posudků

výše uvedených, zcela shodně vyvracejí tvrzení žalobkyně o existenci její invalidity a navíc se soud ztotožnil se závěry těch posudků PK MPSV, které se k uvedenému posudku MUDr. Bulušky vyjádřily. Krajský soud se tak ztotožnil se závěrem doplňujícího posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 12.10.2012, č.j. 2012/1710-HK, podle něhož „MUDr. Bulušek cituje ve svém znaleckém posudku první psychiatrické vyšetření ze dne 31.3.2011, kdy se zároveň jednalo i o první kontakt s psychiatrií. PK MPSV Hradec Králové hodnotila zdravotní stav k 18.8.2011, kdy pro krátké období sledování a léčbu psychických obtíží nebylo možné považovat tyto obtíže za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dle daných posudkových kritérií by sledované období u duševních poruch a poruch chování pro posouzení míry poklesu pracovní schopnosti mělo trvat zpravidla rok, aby bylo možné posoudit efekt adekvátní léčby.“ Dále považuje soud za přesvědčivý a žalobkyni v podstatě nevyvrácený závěr PK MPSV v Brně ze dne 24.5.2013, podle něhož „Posuzovaná byla v roce 2007 uznána plně invalidní z důvodu operace krční páteře, což v dané době bylo časté posudkové řešení v rámci perioperačního stavu. Následně po roce byla stanovena invalidita částečná, což již bylo stanoveno na podkladě funkčního stavu. Při kontrole invalidity v roce 2011 byla invalidita oduznána. Zdravotní stav nedoznal posudkově významných změn, došlo ale ke změně právního předpisu, který podmínky pro přiznání invalidity u vertebrogenních postižení zpřísňuje. Tento závěr byl potvrzen v námitkovém řízení i v závěrech dvou posudkových komisí MPSV a rovněž naše PK dospívá ke stejnému závěru. Příčinou je nenaplnění posudkových kritérií pro přiznání některého stupně invalidity. Subjektivně popisovaná tíže obtíží nemá plný korelát v objektivních nálezech. Posuzovaná udává zejména bolesti páteře a závrativé stavy, které se vyskytovat mohou, ale ne v tíži a intenzitě, jak posuzovaná udává. Ke znaleckému neurologickému posudku PK nemá zásadnějších připomínek až na závěrečné stanovisko, kde PK nesouhlasí s názorem, že posuzovaná nebude schopna žádné pracovní aktivity a rovněž s názorem, že nebyly zcela zohledněny doložené podklady, závěry a doporučení všech odborných vyšetření. S tímto závěrem je možné nesouhlasit jednak z hlediska čistě medicínského (předseda PK MUDr. Lorenc má atestaci v oboru neurologie, přísedícím lékařem je neuroložka z kliniky FB Brno), ale zejména z hlediska platných právních předpisů k posuzování invalidity. Posuzovaná je jistě omezena v možnostech výběru povolání, kdy je třeba dodržovat režim vertebropatií, zejména není schopna manipulovat s těžkými břemeny a vykonávat práce v dlouhodobě nevyhovujících polohách páteře, například u montážní linky s vynuceným pracovním režimem. Při dodržení uvedených omezení je ale schopna vykonávat jiné vhodné práce, například práci kuchařky i servírky, tedy práce, které v minulosti vykonávala.“ Další jasnou argumentaci proti posudku MUDr. Bulušky, ke které soud přihlédl a ztotožnil se s ní, uvádí i revizní posudek PK MPSV v Ostravě ze dne 3.12.2013, podle něhož posudek předložený žalobkyní „nadhodnocuje subjektivní potíže žalobkyně a neoceňuje správně jen malý objektivní nález neurologický a výsledky pomocných vyšetření. Údajné podstatné a významné zhoršování zdravotního stavu ve smyslu bolesti krční páteře s drážděním kořenů LHK, neuralgických bolestí levé poloviny hlavy, závratí, bolestí bederní páteře a pravého kyčelního kloubu v čase není doloženo zhoršujícím se objektivním nálezem na pohybovém a nervovém systému. Psychické potíže, ve smyslu anxiosně depresivních symptomů kvalitativně i kvantitativně přetrvávají a budou vyžadovat nadále psychiatrické sledování a léčení, nevedou však samy o sobě ani v souvislosti s neurologickým nálezem k invaliditě. Rozhodně nelze souhlasit s jeho tvrzením, že prognóza dalšího vývoje onemocnění je dle dostupných odborných lékařských nálezů jednoznačně nepříznivá a perspektivně téměř jistě nebude schopna žádné pracovní aktivity, protože je v rozporu s objektivně zjištěným zdravotním stavem (včetně jím popsání nálezů a posledního neurologického vyšetření MUDr. Hruškové ze dne 9.9.2013, citovaných výše) a

s posudkovými kritérii v platných právních předpisech v sociálním pojištění (Vyhláška č. 355/2009 Sb.). Posudek nestanovuje a nekvantifikuje rozhodující příčinu DNZS dle platných právních předpisů (uvádí 4 diagnózy, postavené na stejnou úroveň, bez procentního hodnocení poklesu pracovní schopnosti, kterou způsobují).“ Krajský soud proto nepřihlédl k posudku MUDr. Bulušky na čl. 46 soudního spisu.

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Podle § 39 odst. 1 písm. a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se důchod odejme v případě, že nárok na důchod či na jeho výplatu zanikl.

Protože nárok na plný invalidní důchod žalobkyně zanikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. března 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová